

KOLIK STOJÁ• BLECHA

ĀĀEtrtek, 23 listopad 2017

VAROVÁNÍ: V prubĀhu Ātení se u vás mĀĀ¼e vyskytnou nutková potĀ™eba se podrbat. Jsem Āistotná. Myslím. AlespoĀ podle obecných mĀĀ™ítek. Sprcha je moje kamarádka. Ovoce a zeleninu drhnu kartĀkem. Syrové vejce bych do úst nevzala. V tramvaji se pĀ™idřĀ¼uji malíĀkem, který následně dezinfikují. Nádobí myji ihned po pouĀítí a v tekoucí vodĀ. (J v myĀce, paneboĀ¼e!) Mám krátkosrstého psa, protoĀ¼e chlupatý se mi zdají tak troškaru... schmuzig.

I pĀ™esto, nebo snad právĀ proto, se mi nevyhýbají nemoci ze špíny, jako jsou stĀ™evní chĀ™ipky, jiné stĀ™evní diskomforty, plísňĀ, kvasinky a všechny další obvyklé i neobvyklé nechutnosti Ā¼ivota bĀĀ¼ných špindřĀ. S tím uĀ¼ jsem se tak trochu smĀ™ila, jako s další z mnoha nespravedlností Ā¼ivota. To, co se u m doma odehrálo v minulých tĀ™ech týdnech, uĀ¼ ale povaĀ¼uji za vyloĀ¼enou provokaci. Jednoho rána jsem se probudila a svrbĀlo mĀ celý tĀlo. PĀ™i bliĀším ohledání jsem rodinnému lékaĀ™i nahlásila 14 pupenĀ, pekelnĀ svĀdících. "kopĀ™ivka, asi si nĀco snĀdla", pravil lékaĀ™ a vĀc povaĀ¼oval za uzavĀ™enou. Pupeny ale nemizely. PrávĀ naopak. By dál tím víc. PĀ™estala jsem postupně jíst jablka, švestky, rajĀata, zelí, Āokoládu -velmi bolestné - sýry, peĀivo atd. M jídelníĀku mi zbyla ovesná kaše s marmeládou a pupenĀ neubývalo.

Noci byly tĀĀ¼ký. Pod peĀ™inou pupeny svĀdĀly jako sto ĀertĀ. Navíc jsem zaĀala trpĀt vylouĀením ze sociálního Ā kdyĀ¼ se ve spoleĀnosti neustále drbete na rozliĀných Āástech tĀla, nikdo s váma nechce kamarádit. Poslední kamarád, který mi zbyl - alergolog Luboš, se na mĀ podíval a Ā™ekl: hele, to vypadá na svrab. ZatmĀlo se mi pĀ™ed oĀima. V jsem sama sebe od hlavy po paty potĀ™enou Āernou masť, jak spím zavĀšená na trámu, jako netopejř. Zkonzultujeme to s koĀ¼ní dole, pravil a zatáhl mĀ k výĀ™enĀ kolegyni koĀ¼Ā™ce, která zrovna dusila dusíkem nĀjakou bradavici.

"UkaĀ¼ princezno", Ā™ekla a zblízka zaostĀ™ila na hnízdo pupenĀ na boku. "To není svrab. To není ani kopĀ™ivka", Ā "Ne? A co to teda je" polkla jsem na sucho. "To jsou štĀnice, holĀiĀko."

No... tak to bychom mĀli. To tu ještĀ nebylo. Já, která bych si nesedla na bezĀáckou laviĀku. Já, která bych radši umĀ™ela hlady, neĀ¼ bych sáhla neumytou rukou na rohlík... mám štĀnice?! Ostuda. Hnus. Fuj. Kde je kanál? Všechno hrálo této odváĀ¼né teorii do karet. Byla jsem pár dní pĀ™ed výsevem v hotelu? Byla. Mohla jsem si to zviĀ™e pĀ™ivĀzt s sebou domĀ? Mohla. TakĀ¼e jsem dostala telefonní Āíslo a veĀer u nás zvonil štĀnic s cigárem v koutku úst. Jeho výstup by vydal na samostatný fejeton, moĀ¼ná divadelní hru. Ve zkratce - asi po pĀti minutách mi zaĀal tykat, obrátil mi byt naruby, košilatým fœem zhodnotil prasklou lamelu v posteli a - nic nenašel. NicménĀ mĀ oblaĀ¼il nĀkolika nechutnými historkami o pĀ™emnoĀ¼ených štĀnicích, o bytech všechno hejbe a Ā™ekl, Ā¼e by to teda radši postĀ™íkal. Ty kaluĀ¼e chemie, co jsem mĀla na podlaze, stĀ™n prostĀ na všem, jste nevidĀli. Zinkasoval 5.500,- a u vrátek mi ještĀ Ā™ekl: "Kdyby se ty svinĀ vrátily, volej kdykoli." Následující dva dny jsem díky promoĀeným matracím musela spát u rodiĀĀ. Pupeny nepĀ™ibývaly, všechno vypadalo nadĀjnĀ. Po první noci ve své posteli jsem objevila na tĀle nĀkolik dalších pupenĀ. Tak to je konec. PĀt litřĀ v hajzlu a já mám urĀitĀ nĀjakou strašivou nemoc. To je jasný. V depresích jsem se dopotácela k poslední nadĀji - Āínské lékaĀ™ce. První návštĀva 800,- KĀ. MĀĀ™ení tepu. "Vy nemáte Ā¼ádnej tepu povídá. Je to jasný. UĀ¼ umírám. "No.. víte, koĀ¼ní vĀci, to je pro mĀ velká výzva. To je hroznĀ tĀĀ¼ký léĀit. Šk nemáte nĀco snadno rozpoznatelného.. tĀ™eba lupénku, nebo tak nĀco", pravila ta dobrá Ā¼ena a pĀ™edepsala mi byliny za bratru 1.600,-. ZaĀala jsem pochybovat, jestli mi na léĀbu pupencĀ bude staĀit výplata. V sobotu ráno za mnou do loĀ¼nice pĀ™išla moje krátkosrstá láska s nejnevinĀjšíma oĀima na svĀtĀ. "Tak pojĀ no"... Ā™ekla jsem a se uvelebil na kraji postele. KdyĀ¼ je ta sobota. Celá rodina zdeptána moĀ¼ným výskytem parazitĀ na sobĀ stĀ™ídavĀ nacházela vši, štĀnice, sametky, roztoĀe. V koupelnĀ se nám celá police zaplnila roztodivnými postĀ™íky proti všemu, vĀetnĀ šampónu proti všim, který k mému pĀ™ekvapení stál 450,-. Jednou se nám dokonce zdálo, Ā¼e jsme vidĀli po koberci pĀ™ebĀhnout švába. Jediný, koho jsme nepodezírali z niĀeho, byl právĀ pes. "DyĀ¼ je ĀisĀouĀkej", pravila maminka, kdyĀ¼ jsem opatrnĀ vznesla podezĀ™ení, Ā¼e pĀvodce potĀ¼í by mohl být jeho koĀ¼ich. "Podívej, jak se na tebe dívá! Ā¼e by ses nestydĀla ho takhle obvinit!"

A jak tak leĀ¼ím, vidím na horizontu peĀ™iny malý, Āerný, skákající bod. VystĀ™elila jsem z postele, razatním hmatem sn pĀ™ekvapeného psa na podlahu, zamĀ™ila jsem a ... blecha. A druhá. TakĀ¼e tak. Cena blechy je v mém pĀ™ípadĀ 7.400,- to nepoĀítám anitihistaminika, masti na pupence a homeopatika. Zítřa plánujeme postĀ™ik psa no, a pak uvidíme. Nenapadá vás nĀjaká další moĀ¼nost??? JeštĀ mi zbývá trocha penĀz na stavebním spoĀ™ení, kdyby se m náhodou i po deratizaci psa udĀlaly nĀjaký další pupence. NoĀník neohroĀ¼ené Ā¼eny